

דבר תורה לשבת

מאת הרב גור גלון

יום הכיפורים

הביאני המלך חדריו

אנו נצבים לקראת יום הכיפורים, וחז"ל אומרים:

אָמַר רַבִּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, לֹא הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל כַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּאָב וַיְכֻּסּוּ הַכַּפּוּרִים שֶׁבָּהֵן בָּנוּת יְרוּשָׁלַיִם וַיִּצְאֹת בְּכָלִי לְבֵן שְׂאוּלָיו, שֶׁלֹּא לְבִישׁ אֶת מִי שְׂאִין לוֹ... וּבָנוּת יְרוּשָׁלַיִם וַיִּצְאֹת וְחֻלוֹת בַּכַּרְמִים.

ולעיתים עולה השאלה, האם יום הכיפורים, הוא יום מתאים לחולל בו? יום מתאים להיכרות? האם זה לא יום שבו אנו באימה וביראה, האם הצום – הוא לא מפנה אותנו לצער וחרטה, לעינוי וכאב? ולענ"ד דווקא המשנה הזאת, פותחת לנו צוהר להבין את עניינו האמיתי של יום הכיפורים, את האווירה הנכונה שצריכה להיות ביום 'צום העשור' כפי שמכנה הרמב"ם את היום הזה. יום הכיפורים, הוא יום שבו הקב"ה מקרב אותנו אליו, מכניס אותנו לחדרים הפנימיים והאינטימיים ביותר, לקודש הקודשים. אין יום שבו יש קרבה יותר גדולה, אהבה יותר גדולה מיום הכיפורים, הכהן הגדול שנכנס לקודש הקודשים ארבע פעמים, מייצג את הנשמה של כל אחד ואחד מישראל שזוכה להיכנס ביום הזה לקודש הקודשים, שזוכה לקירוב והאהבה הכי גדולה. ביום זה הקב"ה סולח ומוחל לנו על עוונותינו, מנקה אותנו מכל הזוהמה והלכלוך שדבקו בנו כל השנה, כדי שנוכל להיכנס אליו, הווידיים שאנו אומרים ביום הכיפורים, הם ההתנקות וההתקדשות שלנו כדי להתקרב, כדי להיכנס פנימה. כפי שאומרת הגמרא במסכת תענית, בהסבירה מדוע נבחר יום הכיפורים להיות אחד משני הימים הטובים בשנה:

"משום דאית ביה (שיש בו) סליחה ומחילה, יום שניתנו בו לוחות האחרונות"

יום שבו הקב"ה מנקה אותנו, רוצה בנו מחדש.

ככלה שטובלת לקראת חופתה, כך אנו מטהרים ומתקדשים להגיע לחדר הכי פנימי, לקודש הקודשים. יש שואלים, אבל לוחות שניים, הם פחות מלוחות ראשונים, החזרת הכלה לחדר החתן אחרי שיצאה משם, נטמאה והתלכלכה זה הרבה פחות, מהנישואין הראשונים? יתר על כן, יש הלכה שקובעת שאשה שהתגרשה והייתה עם איש אחר אסור להחזירה, אז איך הקב"ה יכול להחזירנו אליו אחרי שזנינו אחר אלוהים אחרים? אחרי שלא שמרנו לו אמונים כל השנה? דווקא שאלות אלו מכניסות אותנו לעומק יום הכיפורים, בעצם מתגלה שבועמק, בנשמתנו, מעולם לא עזבנו, יש נקודה פנימית שלא נטמאה, והנקודה הזאת היא לב חיינו, היא העיקר, וביום הכיפורים אנו נכנסים למקום הפנימי הזה, לקודש הקודשים הפנימי הזה, ומגלים שהוא מעולם לא נטמא, שכל החטאים היו רק חיצוניים, אבל בפנים אנו כולנו לה'.

דבר תורה לשבת

מאת הרב גור גלון

הקב"ה ביום זה עוזר לנו לנקות את כל הפגמים החיצוניים שדבקו בנו, כי הוא רוצה אותנו, כי הוא אוהב אותנו – כמה מרגש לומר שוב ושוב את מילות האהבה – "אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקידשתנו במצוותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת" – הקב"ה קרא לנו בשמו הגדול, כמו האיש שבאהבה גדולה, בחיבור גדול, מעביר את שם משפחתו, על כלתו, מתוך רצון להיות יחד, להיות אחד, מתוך האהבה הגדולה. אנו לא אוכלים ולא שותים, כי אנו רוצים להגיע למקום הפנימי הזה, למקום שבו אנו מחוברים ואוהבים, הצום אינו כדי לצער אותנו, אלא כדי להגיע למקום הרוחני העמוק בו נתחבר, בדומה למנהג שהחתן והכלה צמים ביום חופתם. אנו צמים, כדי להתכונן לחיבור וההתקשרות לקב"ה, זהו צום של אהבה, זהו צום של חיבור, אחרי שהכהן הגדול היה נכנס לקודש הקודשים, הייתה שמחה גדולה –

'יום טוב היה עושה לאוהביו בצאתו מן הקודש'.

וכך במהלך כל היום, באהבה גדולה ובשמחה גדולה, יחד עם יראה עצומה, יראת הרוממות, כי מי לא יירא שהוא מתקרב את הקב"ה? ומי לא ישמח שהוא מתקרב אל הקב"ה? – אנו הולכים ומתקרבים, עד שמגיעים לתפילת נעילה, יש שמפרשים שבתפילת נעילה הקב"ה נועל את שערי התפילות, ומה שנכנס – נכנס ומה שלא לא, ואנו נשארים בחוץ, אך לענ"ד בנעילה הקב"ה מכניס אותנו פנימה ונועל את הדלת כדי להיות איתנו באינטימיות וקרבה, כמו הרגע המיוחד אחרי החתונה, שמלווים את החתן והכלה לחדר הייחוד ואחרי השמחה עם כל האורחים, יש רגעים שבהם רק החתן והכלה שמחים באיחודם, כך כביכול הדלת נסגרת והקב"ה וישראל מתייחדים. כפי שכותב זאת הרב חרל"פ:

"סוד החתימה שבנעילה, שפותחים השערים העליונים ומי שמכניס עצמו לתוך השערים האלו, הוא נשאר כל השנה במעמד

השערים הרוממים האלו, ומי שלא זכה אליהם, כשמגיעה שעת הנעילה נסגרים השערים ומי שבחוץ, נשאר בחוץ כל

השנה".

יהי רצון שנזכה לחוש את האהבה האלוהית אלינו, ומתוך כך לחוש את האהבה אליו, להתנקות מכל החציצות החיצוניות, להגיע לקודש הקודשים שלנו, לעומק העומקים שלנו, ולהדבק בקב"ה באהבה גדולה!